

[Einer-Jensen.]

valget, og der er opnaaet et Flertal bestaaende af Socialdemokrater, Konservative og Radikale, medens Venstre ikke har kunnet tiltræde Lovforslaget. Jeg skal paa Flertallets Vegne med disse faa Bemærkninger anbefale Forslaget; der vil ikke være Anledning til allerede nu at gentage Arbejdsløshedsdiskussionen.

Uden for Betænkningen er der stillet Ændringsforslag til Lovforslaget. Jeg skal anbefale, at man forkaster disse.

Ejnar Kjær: Som jeg allerede har gjort opmærksom paa under Behandlingen af det foregaaende Lovforslag, er det oplyst over for Udvalget, at Arbejdsløshedskassernes Forhold i alt væsentligt ligger nu, som de gjorde, da vi behandlede et lignende Lovforslag i December-Maaned, og det vil altsaa sige, at Formuerne maa anslaaes til at ligge omkring ved 100 Mill. Kr. eller ca. 200 Kr. pr. Medlem. Paa Baggrund af dette er det vor Opfattelse, at Kasserne selv maa kunne klare Dyrtidsreguleringen, saaledes som det oprindeligt var Forudsætningen. Jeg gjorde opmærksom paa ved første Behandling, at det ved Socialreformens Vedtagelse var Tanken, at nu skulde ekstraordinære Understøttelser ophøre, og paa, hvorledes den daværende Socialminister og hans Departementschef havde givet Udtryk derfor. Man hævdede ved den foreliggende Sags første Behandling, stillet over for dette, at Tiderne og Forholdene var blevet væsentlig andre nu end dengang. Baggrunden skulde altsaa være en anden i Begyndelsen af 1940, end den havde været i Begyndelsen af 1933, da disse Udtalelser blev fremsat. Ja, Baggrunden er, hvad Ledighedsprocenten angaar, den, at i Januar 1933 havde man en Ledighedsprocent af 43,5, medens man i Januar 1940 har en Ledighedsprocent paa 30,1. Og hvad Formueforholdene angaar, viser det sig, at Kassernes Formue den 1. April 1934 — og det maa vel i nogen Grad siges at være Udtryk for Forholdene i 1933 — var 27 Mill. Kr. eller 72 Kr. pr. Medlem, medens den, som allerede nævnt, den 1. April 1939 var i alt 100 Mill. Kr. eller 212 Kr. pr. Medlem. Jeg ser da ikke rettere, end at man, under Hensyn til det, der oprindeligt var Forudsætningen for Arbejdsløshedskassernes Virksomhed, under Hensyn til Kassernes nuværende Stilling og endelig under Hensyn til de Vilkaar, der bydes den danske Befolkning i øvrigt i Øjeblikket, maa overlade til Kasserne selv at gennemføre og betale Reguleringen af Understøttelserne.

Skjerbæk: Da det konservative Folkepartis Ordfører i denne Sag ikke kan være til Stede, skal jeg gøre et Par Bemærkninger paa mit Partis Vegne. Vi kan, som det fremgaar af Betænkningen, tiltræde Forslaget i den foreliggende Skikkelse. Vi kan for saa vidt godt sige, at det er ikke med Glæde, vi gør det, thi Forslaget kommer kun frem, fordi Stillingen er meget vanskelig baade for den enkelte arbejdsløse og for Arbejdsløshedskasserne. Men det Forslag, vi har til Behandling her, er en Fortsættelse af den Lovgivning, som fandt Udtryk i Lov Nr. 425 af 16. December 1939. Nu gaar man altsaa videre for 3 Maaneder; man kan naturligvis sige, at vi saaledes meget hurtigt kommer til at staa over for Spørgsmaalet igen, hvis Tiderne vedbliver at være, som de har været. Med Hensyn til den Formue, der er opsamlet af Arbejdsløshedskasserne, skal jeg blot bemærke, at vi ved den tidligere Lovs Behandling her i det høje Ting fik Oplysninger fra Arbejdsdirektøren om, hvorledes hans Syn er paa Konsolideringen af Kasserne, og at han mente, at man ikke var naaet til et Punkt, hvor man kunde sige, at Kasserne var tilstrækkeligt konsolideret. Dernæst er ogsaa en væsentlig Del af den Hjælp, der her tænkes stillet til Raadighed, tænkt som en Hjælp til de særlig daarligt stillede Kasser, og det er oplyst, at der af saadanne for Tiden findes 18.

Det Bilag, der er knyttet til Betænkningen, er vel nærmest fremkommet paa Grundlag af de Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen fremsatte ved første Behandling af Lovforslaget, hvor man var inde paa at faa undersøgt, hvor meget et Medlem af en Arbejdsløshedskasse kunde faa i Hjælp i alt. Det er jo udtrykt saadan, at det er vanskeligt at angive noget bestemt Beløb i saa Henseende, idet de særlige Ydelser, der kan være Tale om, i høj Grad afhænger af Børnetal, Forsørgerforhold og den Slags. Jeg skal kun give Udtryk for den Tanke, at det naturligvis ikke er holdbart i Længden, hvis det er saadan, at Folk kan faa mere i Hjælp ved at gaa arbejdsløse end f. Eks. lavtlønnede Funktionærer i Statens og Kommunens Tjeneste kan faa ved fuldt Arbejde. Jeg har den Tiltro til Administrationen af disse Forhold, at man bestræber sig for netop at afveje, hvad der er nødvendigt for den enkelte, og hvad der er forsvarligt under Hensyn til den Situation, Samfundet og den enkelte nu er i.

Rager: Angaaende dette Lovforslag kan jeg henvise til de Udtalelser, som jeg